

Prioritaire inspanning 3. Op basis van de prioritaire inspanningen 1 en 2 wordt de *distance to target* berekend die uitgedrukt wordt in een globale, gelokaliseerde oppervlakte leefgebied en/of habitat en waarbij de ecologische vereisten duidelijk in kaart worden gebracht.

Alle maatregelen die nodig zijn voor de realisatie van de *distance to target* om te komen tot een lokaal gunstige staat van instandhouding, worden als een instandhoudingsmaatregel aanzien.

Nadat de bestaande gebieden in gunstige conditie gebracht zijn door de instandhoudingsmaatregelen te nemen die zijn opgelijst onder de prioritaire inspanningen 1 en 2, zal de gunstige lokale staat van instandhouding nog niet voor alle soorten zijn bereikt. Voor de verschillende leefgebieden maken we een inschatting van de openstaande instandhoudingsopgave, te realiseren via de aanleg van nieuwe natuurgebieden, om tot gunstige lokale staat van instandhouding te komen. We doen dat aan de hand van de soorten waarvoor nog een tekort wordt vastgesteld.

3.1. Leefgebied Plas en Oever

Omdat voor de soorten van 'Plas en Oever' de gunstige lokale staat van instandhouding (GLSVI) momenteel al wordt gehaald of benaderd kan worden, wordt verwacht dat instandhoudingsmaatregelen voor de leefgebieden van de soorten van 'Plas en Oever', vermeld in deel 1, zullen volstaan om de gunstige lokale staat van instandhouding te halen.

Op basis van expertenoordeel schatten we daarom in dat er geen bijkomende oppervlakte 'Plas en oever' vereist is, op voorwaarde dat de bestaande oppervlakte wordt behouden en de kwaliteit wordt verbeterd via de instandhoudingsmaatregelen zoals onder 'Plas en Oever' opgelijst.

Dit leefgebied is ook belangrijk voor Bruine kiekendief (broedgebied en foerageergebied) en Blauwborst, waarvan we verwachten dat ze na optimalisatie van de bestaande leefgebieden van Plas en Oever de GLSVI nog niet zullen halen. Voor het wegwerken van de tekorten voor deze soorten wordt echter gekeken naar andere, oppervlaktezuinigere leefgebieden.

3.2. Leefgebied Riet en Water (rietmoeras, rietschor, rietsloten in polders)

Op basis van de soorten waarvoor 'Riet en Water' het cruciale leefgebied vormt, wordt een inschatting gemaakt van de extra vereiste oppervlakte leefgebied 'Riet en Water' om tot de gunstige lokale staat van instandhouding te komen.

Bruine kiekendief: Op de Antwerpse linkeroever zijn er 28-33 broedparen tot doel gesteld. De doorvertaling naar een oppervlakte om deze populatie te kunnen huisvesten, is voor Bruine kiekendief uitermate moeilijk omdat de broeddichtheden ook afhankelijk

zijn van de voedselrijkdom in de foerageergebieden en van de ruimtelijke context (openheid landschap, concurrerende broedkoppels ...).

Volgens de wetenschappelijke documenten die de basis vormden van de G-IHD en S-IHD is een gunstige staat van instandhouding pas mogelijk door de combinatie van een broedgebied van 5-10 ha riet langs open water plus een kwaliteitsvol foerageergebied van 100 ha per broedpaar bruine kiekendief. In de Achtergrondnota natuur werden voor rietgebieden dichtheden van 3 tot 10 per 100 ha riet en water gehanteerd. Op het terrein vandaag zitten we in de buurt van maximaal 2 koppels per 100 ha ondanks inspanningen zoals het SBP Antwerpse haven. Het is in elk geval duidelijk dat voor deze soort een oppervlakte broedgebied van 10 ha riet langs open water per broedpaar in de huidige situatie te weinig is.

Als foerageergebied om deze doelstelling te halen is op basis van wetenschappelijk documenten, waaronder de LSVI-tabel, minstens (100 à 200 ha/broedpaar) een oppervlakte kwaliteitsvol foerageergebied vereist van ca. 3000-7000 ha. Vertaald naar de tot doel gestelde populatie op Linkeroever (28-33 broedparen) betekent dit een oppervlakte kwaliteitsvol foerageergebied van 2800-6600 ha binnen SBZ-V-LSO met inbegrip van een zone van ca. 3 km (range foerageren) rondom het SBZ-V. Hoe kwaliteitsvoller dit foerageergebied, hoe hoger de broeddichtheden en hoe minder oppervlakte broedgebied er nodig zal zijn.

Omdat een kwaliteitsvol foerageergebied van in totaal 2800-6600 ha niet gegarandeerd is, hanteren we een dichtheid van 4 koppels per 100 ha riet en water.

Als wordt gerekend met een dichtheid van 4 koppels op 100 ha 'Riet en water' (75 ha riet en 25 ha water), is er minstens 700 ha (525 ha riet en 175 ha water) of gemiddeld 763 ha (572 ha riet en 191 ha water) nodig.

Blauwborst: De doelstelling 339-390 broedparen (waarvan 307-358 op LSO) vereist volgens de LSVI een oppervlakte leefgebied (in de vorm van rietland of moerassige vegetatie) van 460-716 ha riet (gemiddeld 588 ha).

Porseleinhoen: De doelstelling 1 à 2 broedparen vereist volgens de LSVI (15-30 ha/broedpaar) een oppervlakte kwaliteitsvol leefgebied van 15-60 ha moerasgebieden.

Roerdomp. De doelstelling 3 à 4 broedpaar vereist volgens de LSVI (30 à 50 ha geschikt rietland en open water per broedpaar) een oppervlakte kwaliteitsvol leefgebied van 90-200 ha (gemiddeld 145 ha) in de vorm van samenhangend rietveld van 60-130 ha en 30-70 ha open water (gemiddeld 50 ha).

De actuele staat van instandhouding is:

- 1° Met 5-11 broedparen zeer ongunstig voor Bruine kiekendief
- 2° Met 181-237 broedparen ongunstig voor Blauwborst
- 3° Met 0-1 broedparen ongunstig voor Porseleinhoen
- 4° Met 0-4 broedparen ongunstig voor Roerdomp.

Nadat de bestaande gebieden sub 1 in een gunstige conditie zijn gebracht, zullen op LSO ongeveer de volgende oppervlakten leefgebied voorhanden zijn in een gunstige staat:

- 1° 210 ha rietmoerassen, met als belangrijkste Groot Rietveld (80 ha), Rietveld Kallo (45 ha), Verrebroekse plassen (partim Riet en water 35 ha), Steenlandpolder (20 ha) en Haasop (30 ha), te vertalen in 155 ha riet en 55 ha water.
- 2° 130 ha rietschorren, met als belangrijkste Ketenisseschor, Paardenschor, Schor Ouden doel nabij de Schelde.
- 3° Een niet nader bepaalde oppervlakte rietkragen (met de vereiste dimensies) verspreid in de polder (leefgebied polder) en in de haven (leefgebied braakliggende haventerreinen).

De combinatie van deze soorteneisen komt neer op 525 ha riet langs 175 ha water, waar er vandaag al 155 ha riet langs 55 ha open water is en 130 ha rietschor langs de Schelde (begroot op 45 ha water, maar niet bruikbaar voor elke soort). Op die manier zou de *distance to target* kunnen worden ingeschat op 240 ha riet langs 75 ha water (of 315ha Riet en Water). Omdat Bruine kiekendief wellicht ook in Plas en Oever broedlocaties zal vinden, wordt ingeschat dat er ondanks optimalisatie van de bestaande natuurgebieden en foerageergebied, en bij een broeddichtheid van 4 koppels per 100 ha riet en water nog ongeveer 200 ha 'Riet en water' nodig zal zijn om de *distance to target* weg te werken. Binnen deze extra oppervlakte kan zeker ook de oppervlaktenood voor andere rietvogels worden opgevangen.

De gebieden die daarvoor in beeld komen zijn Nieuw-Arenberg Fase II en Prosperpolder-Zuid Fase II (130 ha). Bovendien is het zo dat Bruine kiekendief in landbouwgebieden die ook kwaliteitsvol foerageergebied zijn, ook tot broeden komt binnen graanakkers of in brede rietsloten. Op voorwaarde van het plaatsen van nestbeschermers en een garantie op het blijvend karakter van kwaliteitsvol foerageergebied kan ook daar een deel van het tekort worden weggewerkt.

Belangrijk om daarbij te vermelden is dat er is voorzien in een intensieve monitoring, opgevolgd vanuit de BC Natuur LSO. Op basis van die monitoring wordt voorzien in een periodieke evaluatie. Wanneer op basis daarvan wetenschappelijk blijkt dat een hogere broeddensiteit kan worden gehanteerd en onderbouwd in relatie tot een grotere oppervlakte hoog kwalitatief foerageergebied, zal dat ook resulteren in een kleinere *distance to target* dan de vooropgestelde 200 ha riet en water. Als wordt voorzien in meer kwaliteitsvol foerageergebied, is deze ruimte-inname afwendbaar.

3.3. Leefgebied Natuurweide zoet, Natuurweide zilt, Begraasd schor, Slikken met eilanden, Surrogaatkust

We beschouwen de hoger omschreven leefgebieden natuurweide zoet, natuurweide zilt, begraasd schor, slikken met eilanden hier samen omdat ze samen in hoge mate het leefgebied vormen voor Kluut en Steltkluut. Daarbij geldt in principe dat begraasde schorren en slikken met eilanden hogere broeddichtheden kennen dan zilte natuurweide, die op zijn beurt hogere broeddichtheden kent dan zoete natuurweide.

We voegen ook Surrogaatkust toe aan deze analyse. Het vormt op de Linkeroever sinds het ontstaan van de haven een surrogaathabitat voor schorren, slikken met eilanden en natuurweiden waar ze - afhankelijk van hun ouderdom, verlandingsstadium en beheer - het karakter van aannemen. Ze vormen eveneens broedgebied voor Kluut, Visdief en Strandplevier.

Voor de soorten waarvoor deze gebieden het broedgebied vormen, gelden de volgende broeddichtheden :

- 1° Kluut: Volgens de LSVI-tabellen gelden als voldoende oppervlakte broedgebied 5 à 10 zoet weiland/broedpaar of 1,5-3 ha zilt weiland/broedpaar of 0,5-1 ha begraasd schor per broedpaar. De LSVI-tabellen vermelden het surrogaathabitat 'Surrogaatkust' niet, maar op basis van Aeolus-UA (2005) kan een oppervlakte broedgebied van ca. 2 ha spuitveld (in optimale conditie) per broedpaar aangehouden worden.
- 2° Stelkluut: Volgens de LSVI-tabellen gelden als voldoende oppervlakte broedgebied 5-10 ha zoet weiland per broedpaar of 1,5-3 ha zilt weiland per broedpaar.
- 3° Strandplevier: Volgens de LSVI-tabellen gelden als voldoende oppervlakte broedgebied 4-8 ha kaal zandig terrein per broedpaar.
- 4° Visdief: Er zijn geen broeddichtheden beschikbaar voor deze koloniebroeder.

De actuele staat van instandhouding is:

- 1° Met 145-245 broedparen zeer ongunstig voor Kluut
- 2° Met 20-300 broedparen ongunstig voor Visdief
- 3° Met 1-9 broedparen zeer ongunstig voor Strandplevier
- 4° Met 0-2 broedparen ongunstig voor Stelkluut
- 5° Voor Zwartkopmeeuw gunstig.

Nadat de bestaande gebieden sub 1 in een gunstige conditie zijn gebracht, zijn op LSO ongeveer de volgende oppervlakten leefgebied Natuurweide zoet, Natuurweide zilt, Begraasd schor, Slikken met eilanden, Surrogaatkust voorhanden in gunstige conditie:

- 1° Ca. 200 ha natuurweiland met Putten West (55 ha) en Verrebroekse plassen (*partim* grasland 40 ha) als eerder zoete weilanden en Putten Weiden (30 ha) en Doelpolder Noord (75 ha) als eerder zilte weilanden.
- 2° Ca. 200 ha strand en plas en eilanden (in het geval van Deurganckdok verplichting) met Gedempt Doeldok, MIDA, C59, Vlake van Zwijndrecht en eilanden in Prosperpolder Noord).
- 3° Als we abstractie maken van begraasde delen van schor Ouden Doel zijn er geen oppervlakten begraasd schor. Die vormen nochtans het belangrijkste leefgebied voor Kluut.

Deze oppervlakten zijn absoluut onvoldoende om een goede staat van instandhouding te verkrijgen voor Kluut. Als we immers veronderstellen dat alle gebieden sub 1 in

optimale conditie zijn, berekenen we voor Kluut met de vermelde dichtheden slechts 145 à 189 broedparen.

Om de tot doel gestelde aantallen Kluut te halen en een gunstige staat structureel te bereiken, schatten we in dat bijkomend ca. 250 ha begraasd schor en slik met broedeilanden vereist is.

Met de realisatie van het SIGMA-plan is in het kader van het halen van de doelen van de habitatrictlijn de creatie van slikken en schorren gepland in Prosperpolder Noord (netto oppervlakte 170 ha) en Doelpolder Midden (netto oppervlakte 180 ha) voorzien, in casu over een gezamenlijke oppervlakte van ca. 350 ha. Dit omvangrijk gebied is voldoende groot om na optimalisatie in functie van broed- en foerageergelegenheid voor deze doelsoorten de *distance to target* op te vangen

Er kan worden ingeschat dat met de te realiseren oppervlaktetaakstelling voor Kluut de goede staat van instandhouding ook voor Strandplevier, Visdief, Steltkluut en Zwartkopmeeuw kan worden bereikt, op voorwaarde dat er ook qua kwaliteit specifieke inrichting en beheer gebeurt.

3.4. Leefgebied polder - foerageergebieden Bruine kiekendief

De polders zijn belangrijk voor de broedvogels Blauwborst (leefgebied) en Bruine kiekendief (foerageergebied) en voor doortrekkers en overwinteraars zoals Goudplevier, Grauwe gans, Smient, Kolgans.

De situatie voor Blauwborst werd hoger al belicht en er werd een openstaande opgave 'Riet en Water' begroot om tot een gunstige lokale staat van instandhouding te komen voor (onder andere) deze rietvogel.

Voor de doortrekkers en overwinteraars is de huidige staat van instandhouding goed en zijn er geen bijkomende gebieden te creëren.

Een zeer belangrijke uitdaging blijft echter het voorzien van voldoende foerageermogelijkheden voor Bruine kiekendief, die zich een ongunstige staat van instandhouding bevindt. Dat is niet enkel te wijten aan een gebrek aan kwaliteitsvol broedgebied, maar nog meer aan een gebrek aan nabije foerageermogelijkheden.

Broedgebied wordt in eerste instantie gekenmerkt door rietmoeras, maar het is niet onmogelijk dat ook in de Antwerpse haven en omgeving de soort tot broeden kan komen in cultuurland (graangewassen) als het omliggende landschap aan bepaalde vereisten (bijvoorbeeld structureel verankerde ecologische elementen als bermen, oeverzones, kleine moerassen, lage houtkanten, rietgrachten en overhoekjes) voldoet.

Als foerageergebied om de doelstellingen voor Bruine kiekendief te halen is op basis van de LSVI (100 à 200 ha/broedpaar) een oppervlakte kwaliteitsvol foerageergebied vereist van ca. 3.000-7.000 ha. Vertaald naar de tot doel gestelde populatie op Linkeroever (28-33 broedparen) betekent dat een oppervlakte kwaliteitsvol foerageergebied van 2.800-

6.600 ha (binnen SBV-V-LSO, met inbegrip van een zone van ca. 3 km (range foerageren) rondom het SBZ.

De kwaliteit van het foerageergebied is van zeer groot belang (zie ook hoger onder Specifieke ecologische vereisten van de soorten van de groep 'Riet en Water – definitie van open cultuurland met ecologische infrastructuur polder'). Op voorwaarde dat het landbouwlandschap de nodige ecologische kwaliteit heeft, kan worden verwacht dat kan worden gewerkt met de ondergrens van de vork van foerageergebied, zodat voor de tot doel gestelde populatie op Linkeroever (28-33 broedparen) een oppervlakte kwaliteitsvol foerageergebied van 2.800- 3.300 ha volstaat binnen SBV-V-LSO en de zone van ca. 3 km (range foerageren) rondom het SBZ.

Hoogwaardig foerageergebied bestaat uit vochtige weilanden met natte depressies en cultuurlanden (met voorkeur voor korenvelden) met voldoende ecologische infrastructuur. Daarbij gaat het om brede rietranden (3 meter breed), grasrijke niet-opgaande landschapselementen (braakstroken, brede akkerranden, dijken, bermen, ruigtestroken ...) en kiekendiefvriendelijke teelten (wintergranen, luzerne, koolzaad, meerjarig grasland, akkervogelpercelen ...) met een groot voedselaanbod.

Voortbouwend op deze gegevens en de LSVI kunnen als minimale oppervlakte foerageergebied per broedpaar worden gehanteerd:

- 1° Natuurgebieden (Riet en Water, Plas en Oever, Natuurweilanden, Surrogaatkust, Slikken schorren ...).
- 2° Landbouwgebied binnen SBZ of binnen 3 km rondom de broedplaatsen en waar 10 % van de hoger genoemde ecologische infrastructuur polder (gerekend per blok van 100 ha) in voorkomt.

Bruine kiekendief broedde op Linkeroever in het verleden en momenteel *grosso modo* in 3 clusters:

- 1° Een cluster Noord die het Schor Ouden Doel en Paardenschor omvat en in de toekomst versterkt wordt door de geplande Sigma-ontwikkelingen in Prosperpolder Noord én Doelpolder Midden.
- 2° Een cluster Zuid die het Groot Rietveld, de Haasop, de Steenlandpolder en het Rietveld van Kallo omvat.
- 3° Een cluster West met de Grote Geule, Drijdijck en Verrebroekse plassen.

Met behulp van een – vereenvoudigde - GIS-analyse werden de foeragewaardige zones bepaald binnen deze clusters en binnen een straal van 3 kilometer rondom deze clusters. Bij gebrek aan voldoende 'ecologische infrastructuur polder' (10%) in de landbouwgebieden werden deze in hun huidige staat als onvoldoende foerageerwaardig beschouwd. Alle natuurgebieden binnen en buiten de haven en de 'ecologische infrastructuur haven' werden echter wel over hun volledige oppervlakte als kwaliteitsvol foerageergebied beschouwd.

Op basis van deze analyse blijkt er slechts ca. 1.800 ha potentieel kwaliteitsvol foerageergebied aanwezig, verdeeld als volgt:

- 1° Cluster noord: ca. 800 ha
- 2° Cluster west: ca. 460 ha
- 3° Cluster zuid: ca. 540 ha

Er is voor de instandhouding van een populatie van 28 à 33 broedparen Bruine kiekendief op Linkeroever 2.800-3.300 ha hoog kwalitatief foerageergebied vereist. Er is dus een bijkomend te realiseren instandhoudingsopgave van 1.000 -1.500 ha hoog kwalitatief foerageergebied, dat in eerste instantie op basis van vrijwilligheid wordt gerealiseerd.

Er is bijgevolg een opgave tot bijkomende ontwikkeling (instandhoudingsmaatregel) binnen een straal van 3 km rondom de cluster van ofwel:

- 1° 1.000-1.500 ha (kwaliteitsvol foerageergebied in de vorm van natuurgebieden)
- 2° ca. 1.000-1.500 ha landbouwgebieden waarbinnen 10% van de ecologische 'infrastructuur polder' aanwezig is, in casu 100-150 ha ecologische infrastructuur a rato van 10 ha ecologische infrastructuur per blok van 100 ha landbouwgebied.

Om de opgave tot bijkomende ontwikkeling te realiseren, zijn de volgende instrumenten vereist:

- 1° Inschakeling van een aantal terreinen in overheidseigendom.
- 2° Opmaak van een dynamisch afsprakenkader met alle actoren in het gebied in de vorm van een handleiding met de best management practices rond het nemen van kiekendiefvriendelijke maatregelen voor hoogwaardig foerageergebied Bruine kiekendief.
- 3° Beheerovereenkomsten te sluiten met gebruikers van een grond die er zich vrijwillig toe verbinden om gedurende een bepaalde termijn prestaties te leveren met betrekking tot foerageermogelijkheden voor Bruine kiekendief (kiekendiefvriendelijke teelten of bijkomende ecologische infrastructuur polder). Deze IHM zijn van toepassing op het volledige SBZ en de 3 km zone errond.
- 4° Dienstenvergoedingen cfr. art. 2.1.6 van het decreet landinrichting aan de gebruikers van een grond waaraan een bijkomende dienst wordt opgelegd in functie van foerageermogelijkheden voor Bruine kiekendief (kiekendiefvriendelijke teelten of bijkomende ecologische infrastructuur polder). Deze maatregelen zijn van toepassing op het volledige SBZ.
- 5° Monitoring van de bepalende factoren en kwantitatieve kenmerken van succesvol foerageergebied (teelten, landbouwtechnieken, prooidichtheden, ruimtelijke schikking, ruimtelijke context, gebruik door foeragerende dieren, minimaal nodige oppervlaktes/lengtes ...) in functie van efficiënt ruimtegebruik en ecologische optimalisatie en periodische kartering in functie van oppervlaktedoelstellingen.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 tot wijziging van bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2017 houdende vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen en prioriteiten voor de met toepassing van de Vogelrichtlijn aangewezen speciale beschermingszone ‘BE 2301336 Schorren en polders van de Beneden-Schelde’.

Brussel, 17 mei 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Koen VAN DEN HEUVEL